

Ołtarz z rzeźbami dwóch aniołów z obrazami „św. Wojciech”, „św. Kazimierz” oraz „Matki Boskiej z Dzieciątkiem”

CZAS POWSTANIA: XVII-XIX w.

Sosna, lipa polichromia barwna olejna, złoto, 330 x 245 cm

Ołtarz architektoniczny o tradycjach tryptykowych, jednoosiowy z zausznicami, jednokondygnacyjny z predella i szczytem. Ołtarz ustawiony na mensie, której rozwinięciem jest przegroda parawanowa z dwoma otworami drzwiowymi. Właściwe retabulum ujęte jest w dwie kolumny korynckie na postumentach dźwigające wycinki belkowania. Po środku obrazu „Matka Boska z Dzieciątkiem” w ramach zamkniętych łukiem nadwieszonym. Uszaki płaskie o fantazyjnym profilu. Na nich malowane obrazy: św. Wojciech i św. Kazimierz w obramieniach wydłużonych zamkniętych łukiem nadwieszonym. Szczyt w formie rozerwanego frontu z hierogramem IHS w kolistym obramieniu. Na wycinkach belkowania podtrzymywanych przez kolumny stoją dwie figury aniołów zrozkrzyżowanymi rękoma.

- Ołtarz zakonserwowany, po konserwacji nigdy nie został ustawiony w kaplicy ze względu na zły stan zachowania budynku. Obecnie zakonserwowany i rozebrany ołtarz jest zdeponowany w piwnicy plebani i budynkach gospodarczych.

Konstrukcja przegrody i związana z nią mensa z dekoracją pozłotniczą stanowi jednorodną formę architektoniczną za ołtarzem i stanowi całość. Konieczna jest pełna konserwacja mensy ołtarzowej i konstrukcji parawanowej z otworami drzwiowymi po obu stronach mensy.

KONSTRUKCJA OŁTARZA - STAN ZACHOWANIA

Stan zachowania wymaga interwencji konserwatorskich. Struktura drewna z licznymi drobnymi ubytkami lokalnie osłabiona przez drewnojady /obecnie nie aktywne/. Powierzchnia poobijana lokalnie nienaturalnie wyblyszczona, zabrudzona, zakurzona z drobnymi ubytkami warstw technologicznych. Widoczne są drobne ubytki i obicia malatur i dekoracji pozłotniczej. Obecny stan zachowania ołtarza jest wynikiem historii obiektu, udanych poprzednich konserwacji jak również eksploatacji i naturalnych procesów starzenia. Obiekt poddawany był zabiegom konserwatorskim w zakresie pełnej konserwacji. Ołtarz był wielokrotnie przemaalowywany na całej powierzchni i lokalnie. Powierzchnie barwne odkształcone, popękane, rozwarstwione i odspojone lokalnie. Mensa odbudowana w stanie surowym, bez partii polichromii. Ołtarz ze względu na stan zachowania konstrukcji i struktury architektonicznej oraz polichromii barwnych wymaga konserwacji.